

Vüqar HAQVERDİYEV

Manyakın keçirdiyi hisslər

Sosial şəbəkələrdə dəhşətli xəbərlər dolaşırdı. Yazırdılar ki, guya şəhərdə “Qəssab” ləqəbli manyak peyda olub və bu manyak gecələr insan ovuna çıxır, əlinə keçən qurbanlara ağır işgəncələr verir, sonra onları doğrayıb tikələrini hadisə yerinə səpələyir. Xəbərin düz və ya səhv olduğu məlum deyildi. Ancaq media aləminə təzəcə qədəm qoymuş Tural adlı gənc bir jurnalist bu şeyiədən istifadə edərək manyak mövzusunda qalmaqallı bir yazı hazırlayıb gündəmə gəlmək həvəsinə düşdü.

Gənc jurnalist qələmi əlinə alıb qeyri-ixtiyari başlıq yazdı: “Manyakın keçirdiyi hisslər”. Ad xosuna gəldi. Öz-özünə dedi: “Bax bu, oxucu üçün cəlbedici olacaq... Doğrudan da, qatil hansı hissləri keçirir? Elə mənim üçün də maraqlı oldu. Hamı hadisədən yazır. Ancaq mən cinayətdən deyil, qatilin keçirdiyi hisslərdən yazacam, manyakın psixoloji portretini, onun necə düşündüyünü, necə hərəkət etdiyini, qurbanları necə seçdiyini təsvir edəcəm. Bu yazı oxuculara potensial qatilləri

müəyyən etməyə, həm də ehtiyatlı olmağa kömək edəcək”.

Tural qələmin başını çeynəyə-çeynəyə düşündü: “Görəsən, nədən başlayım? Hər şey ilk cümlədən asılıdır!” Bir neçə dəfə özlüyündə təkrarladı: “Manyak... manyak...” Ancaq nə qədər çalışdısa, sözün ardını gətirə bilmədi.

Həyətə düşüb təmiz havada gəzişməyə başladı. Eşitmişdi ki, ilhama gəlmək üçün belə etmək lazımdır. Birdən gözü yaxınlıqda təzə açılmış özəl klinikanın divarındakı tabloda “Təcrübəli psixoloq Zaur həkim! İlk seans pulsuzdur!” sözlərinə sataşdı. Öz-özünə dedi: “Bəlkə, gedim onun yanına, həm psixoloji gərginliyimi götürər, həm də manyaklar haqqında bəzi şeyləri soruşaram, hər halda bilməmiş olmaz”.

Klinikaya girib qeydiyyat bölməsindəki qızlardan Zaur həkimi soruşdu. Doktorun kabinetini göstərdilər. Solda, koridorun sonunda idi. Tural qapını döyüb içəri girdi. Zaur həkimin altmış yaşları vardı. Qalın qaşları, xırda gözləri, yumru

sifəti, dolu bədəni vardı. Kabinetində sakit bir aura hökm sürürdü, aşağı tonda klassik musiqi səsi gəlirdi. Həkim Turala oturmağı təklif etdi.

Tural psixoloqla söhbətdə özünü olduqca rahat hiss edirdi. Zaur həkim çox mehriban, qayğıkeş insan təsiri bağışlayırdı. Gəncin bütün problemləri ilə maraqlanırdı, ona kömək etməyə çalışırdı. Biləndə ki jurnalist manyaklar haqqında məqalə yazmaq istəyir, o saat gözləri parıldadı. Məlum oldu ki, o, iyirmi beş il polis sistemində kriminal-psixoloq, həm də cərrah işləyib. Həbsxanalarda cəza çəkən neçə-neçə qorxulu manyakla iş aparıb.

Psixoloqla tanışlıq Turalın ürəyincə oldu. Zaur həkim manyaklarla bağlı gənc jurnalistə xeyli məlumat verdi, onları cinayətə sürükləyən məqamları açıqladı, qatillərlə bağlı xatirələrindən danışdı. Haqqında şayiələr gəzən "Qəssab" ləqəbli qatil haqqında da Zaur həkimin maraqlı fikirləri vardı. O ehtimal edirdi ki, caninin tibb elmindən başı çıxır, bu sahədə təcrübəsi var. Çünki eşitdiyinə görə, öldürdüyü insanların bədən üzvlərini sümükləri zədələmədən, çox dəqiqliklə kəsib ayırır. Bunu tibbdən başı çıxmayan adam edə bilməzdi. Psixoloq, hətta manyakın cərrah olmasını iddia edirdi. Həkimin fikirləri gənc jurnalistə çox maraqlı gəlirdi.

Söhbətdən sonra psixoloq Turalın üzərində hipnoz seansı keçirdi. Həzin melodiya altında sağ əlini jurnalistin gözləri qarşısında sağa-sola hərəkət etdirərək onu elə oturduğu stulda transa saldı. Tural ayılıanda özünü çox gümrəh hiss etdi, həkimin yanından böyük ruh yüksəkliyi ilə çıxdı. Evlərinə girən kimi yazı masası arxasına keçib məqaləyə başlamaq istədi. Ancaq birdən elə bil hər şeyi untdu. Heç nə yaza bilmədi. Əzgin halda çarpayısına uzanıb yuxuya getdi... Yuxusuna üzündə maska, əynində üstü qana bulaşmış həkim libası olan qorxunc bir manyak girdi. O, gənc jurnalistin əl-ayağını cərrah stoluna bağlayıb yanında durmuşdu. Çox nəzakətlə onun köynəyinin yaxasını düzəldirdi. Turalın isə qorxudan səsi batmışdı, nəfəsi zorla gedib-gəlirdi. Manyak onun əyənbaşını səliqəyə saldı və birdən harasa yoxa çıxdı. Az keçmədi, əlində iti uclu cərrah bıçağı ilə yənidən peyda oldu. Par-par parıldayan skalpeli hava-

da ustalıqla oynadıb qəfildən Turalın boğazına sancdı. Bu anda gənc jurnalist necə qışqırdısa, qan-tər içində yuxudan ayıldı, əlini boğazına tutdu, salamat olduğunu görəndə bərk sevindi.

Səhəri gün Tural yenə Zaur həkimin yanına getdi. Doktor gəncin yuxusuna qulaq asıb, belə yuxulara məhəl qoymamağı məsləhət gördü. Onu yənidən həzin musiqi altında hipnoza saldı. Həkimin yanından evə gələndən sonra gənc jurnalist yenə də bir şey yaza bilmədi. Axşam yatanda yenə yuxusuna üzü maskalı cəllad həkim girdi. Qatil onun doğramaq istəyəndə qan-tər içində qışqıraraq ayıldı. Beləcə bu dəhşətli yuxular onu hər gün izləməyə başladı. Axırı bir gün gənc jurnalist öz-özünə dedi: "Bu yuxular həkimin yanına gedəndən sonra başlayıb. Burada nə isə əlaqə var, gərək gedib həkimə bunu deyim".

Psixoloq Turala qulaq asandan sonra qalın qaşlarını düyünlədi. Hiss olundu ki, jurnalistin ittihamları xoşuna gəlmədi. Ancaq bunu bürüzə verməmək üçün kiməsə zəng etmək adıyla beş dəqiqəliyə otaqdan çıxdı. Tural isə həkimi gözləy-gözləy həzin melodiya altında yuxuya getdi.

Həkim qayıdanda çox əsəbi idi. Yerinə əyləşib Turalın üstünə qışqırdı:

– Ey cavan oğlan, mən sizə kömək etmək istəyirdim. Ancaq görürəm ki, səhv etmişəm. Siz bura artıq neçənci dəfədir, gəlirsiniz. Manyakın keçirdiyi hisslər haqqında yazmaq istəyirsiniz. Mən sizə bir kitab söz danışmışam, ancaq hələ bir cümlə də yazmamısınız. Hələ üstəlik gic-gic yuxularınıza görə məni günahlandırırırsınız. Sizə məsləhət görürəm, gedib özünü başqa sənət tapasınız. Sizdən yazar olmaz. O ki qaldı manyakın hansı hisslər keçirdiyinə, bunu onun özüylə görüşüb aydınlaşdırın. O, sizi yaxşı başa salar, məni isə rahat buraxın!

Tural heç öz də bilmədi ki, həkimin yanından necə çıxdı. Çox pərt olmuşdu, həkimdən belə reaksiya gözləmədi. Bir az parkda gəzişdi. Sonra bir xudmani kafeyə girib axşama kimi burada oturdu. Musiqiyə qulaq asa-asa araqdan yüz-yüz vurdu...

Hava artıq qaralmışdı. Gənc jurnalist alqaranlıq küçə ilə evinə gedirdi. Küçə bomboş idi, adamlar gözə dəymirdi. İçkidən sonra kefi bir az açılmışdı. Zaur həkim işləyən klinikanın yanından

keçəndə ayaq saxladı. Ürəyindən keçdi ki, girsin, görsün həkim yerindədir, yoxsa yox. “Ümumiyyətlə, bu psixlə mənim nə işim var? O, psixoloq yox, psixopatdır. Elə sir-sifətdən də manyaka oxşayır” – öz-özünə dedi və yoluna davam etdi. Gedə-gedə hiss etdi ki, arxadan kimsə ona yaxınlaşır. Ayaq saxlayıb geriyə baxmaq istəyəndə burnuna nəm dəsmal sıxıldı. Gənc huşunu itirdi...

Turalın gözləri yumulu idi, alnını tər basmışdı, nəfəsi ağır-ağır gedib gəlirdi. Birdən qışqıraraq gözlərini açdı. “Lənət şeytana, yenə həmin yuxu. Bu yuxu məndən əl çəkmişdir”. Ayağa qalxmaq istədi. Ancaq nə ayaqlarını, nə də əllərini tərpedə bildi. Baxdı ki, onu təkərli xəstə xərəyinə bağlayıblar. Bütün bədəninə soyuq tər apardı, dəli kimi qışqırdı:

– Kömək edin, kömək edin!..

Ancaq səsinə hay verən olmadı. Heysiz halda ətrafı süzməyə başladı. “Bura haradır, məni bura kim gətirib?..”

Birdən başının üstündə yuxuda gördüyü üz maskalı həkim peyda oldu. Dəhşətdən az qaldı ürəyi partlasın. Gözlərini yumub tərənəm tərenəməyə başladı. Nəfəsini çəkmədən bir neçə saniyə belə qaldı. Heç nə baş vermədiyini görüb qorxa-qorxa gözlərini açdı. “Bu nədir, deyəsən, artıq məni qara basır?” – başını bir az qaldıraraq irəli baxdı. Qabağındakı dəmir stolun üstünə səliqə ilə cərrah alətləri düzülmüşdü. Onların bəziləri qana bulaşmış idi. Eynilə yuxuda gördüyü mənşərə idi. Bərəlməmiş gözləri artıq yuvasından çıxıb yerə düşmək üzrə idi.

“Deyəsən, kimsə mənimlə məzələni?!” – Tural qışqırdı: – Ey, mən belə zarafatları xoşlamıram. Qurtarın bu həngəmələri. Açın, buraxın məni. Eşidirsiniz, buraxın məni?!

Cavab gəlmədi.

– Lənət şeytana, bu, bəlkə, yenə yuxudur?! – əl-ayağını o tərəf, bu tərəfə oynatdı. – Yox, bu, yuxu deyil, məni, doğrudan da, bağlayıblar.

Birdən, qulağına çox tanış həzin melodiya gəldi. Bu, Zaur həkimin otağında eşitdiyi musiqi idi.

“Deyəsən, bu, psixoloqun hoqqalarıdır. Sonuncu söhbətimizdə hiss etdim ki, sir-sifəti necə dəyişdi.” – Tural öz-özünə dedi, sonra bərkdən qışqırdı: – Zaur həkim, siz burdasınız, mən, hər şeyi başa düşdüm?!

Səs gəlmədi.

– Zaur həkim, bəsdirin, mən artıq bilirəm, bu – sizsiz, açın əl-qolumu, belə zarafat olmaz!

Birdən çarpayının ayaq tərəfində maynak həkim yenidən peyda oldu. Əllərində tiyələri par-par parıldayan cərrah bıçaqları vardı. Onları havada oynadıb bir-birinə necə sürtdü, ətrafa qığılcımlar səpələndi.

– Zaur həkim, bu – sizsiz! Bağrım çatladı, üzünüzü açın, xahiş edirəm!

Üzü maskalı adam oynaya-oynaya incə bir hərəkətlə maskanı bir balaca aşağı endirdi, qaşları göründü.

“Bu – yüz faiz, Zaur həkimdir. Qaşlarından tanıdım” – Tural ürəyində dedi və bütün bunların bir zarafat olduğunu güman edib, bir az özünə gəldi.

Ağxələtli adam balet oynayanlar kimi bir neçə dəfə o tərəf-bu tərəfə süzüb dayandı. Arxasını Turala çevirib üzündən maskanı çıxarıb atdı. Tural nəfəsini dərmədən həyəcanla onu izləyirdi. Birdən adam üzünü çevirdi. Zaur həkimin sifətini görəndə Turalın üzü güldü.

– Deyirəm axı, bu – sizsiz, Zaur həkim. Əcəb qorxuzdunuz məni! Daha bəsdir, açın əl-qolumu.

Zaur həkimin sifəti necə vəhşi görkəm aldısı, gənc jurnalistin qorxudan sözü ağzında yarımçıq qaldı.

– Əzizim, mən belə başa düşdüm ki, sən man-yakın hansı hisslər keçirdiyini bilmək istəyirdin, indi mən bunu sənə əyani şəkildə göstərəcəm!

– Həkim, siz nə danışsınız, elə belə söz idi, deyirdim, nəyimə lazımdır, kim hansı hissləri keçirir, – Tural canını qurtarmaq üçün dedi.

– Sən axmaq-axmaq suallarınla mənim nə qədər vaxtımı almısan! Bilirsən ki, mənim hər dəqiqəm qızıldır! Sənin kimi başıboşa sərf etdiyim vaxtda nə qədər pul qazanardım.

– Doktor, xahiş edirəm, nə qədər pul istəyirsiniz, verim, ancaq məni açın buraxın.

– Yox, əzizim, manyaklar pul götürmür, mənə pul lazım deyil.

– Həkim, inana bilmərəm ki, siz manyaksınız!

– Niyə inanmırsan, məgər manyakın buynuzu olur?! – həkim bıçaqlı əllərini qaldıraraq başında buynuz kimi oynatdı. – Əzizim, manyaklar bax belə

işləyirlər də! Heç kimin ağlına gəlmir ki, o, manyakdır. Bu professiyanın sirri də bundadır. Xa, xa, xa...

Həkim gülməkdən uğunub getdi. Sonra cid-diləşdi.

– Bilirsən, nə qədər sənin kimi urodları qanına qəltan eləmişəm?! Sənin kimi parazitləri cəmiyyətdən təmizləmək lazımdır! – həkim qaşlarını dartıb gözlərini bərəltədi, dişlərini qıcaıyb əlindəki bıçaqları oynada-oynada jurnalistin üstünə gəldi:

– Xa, xa, xa... Mən qəssabam, mən qəssabam, indi səni şaqqa-şaqqa doğrayacam! Hər tikəni qulağın boyda edəcəm!

Turaldan bir qışqırtı qopdu ki, gəl görəsən...

– Yox, yox, mən səni doğramayacam, bu artıq maraqlı deyil, – həkim birdən dayandı, fikrə getdi.

– Tapdım, tapdım! Qarnını cırıb, içinə pambıq dolduracam! Bu, çox əyləncəli olacaq! Olacaqsan çuçela, xa, xa, xa...

– Siz, dəli olmuşunuz, açın buraxın məni, xahiş edirəm! – Tural uşaq kimi zarıyb yalvarmağa başladı.

Tural yerində necə çapalayırıdusa, bağlandığı xəstə xərəyi də onunla bərabər atılıb-düşürdü. Birdən xərəyin təkərləri işə düşdü. Həkim daha da “şənləndi”. Onu yük arabası kimi ayağı ilə koridor boyu itələməyə başladı.

– Hə, necədir, manyakın keçirdiyi hislər xoşuna gəlir? – əlindəki bıçaqların uclarını Turala toxundururdu. – İndi başa düşdün manyak hansı hissləri keçirir? Başa düşdün, başa düşdün?..

– Hə, hə, başa düşdüm!

– Ancaq heyif ki, çox gec başa düşdün, daha manyak haqda yazmaq sənə qismət olmayacaq!

– Yalvarıram, açın buraxın məni!

Zarımaqdan, yalvarmaqdan Turalın sir-sifəti əyilmişdi, ağzından köpük gəlirdi. Zaur həkim isə daha da qəddarlaşırdı, sərtləşirdi. Xərək dəhlizin başındakı əməliyyat otağının qapısına dirənib dayandı. Həkim divardakı elektron lövhədə kod yığıb qapını açdı, ayağı ilə xərəyi içəri itələdi. Xərək gedib otağın ortasında – güclü işıq saçan projektorların altındakı cərrah stolunun yanında dayandı. Işıq o qədər güclü idi ki, Tural gözlərini yumdu. Birdən hiss etdi ki, ətrafına adamlar toplaşır. Qorxa-qorxa gözünü azacıq açdı. Əvvəl heç nə ayırd edə bilmədi. Sonra gördü ki, bir neçə tibb bacısı dayanıb ona baxır.

– Kömək edin, kömək edin, Zaur həkim məni doğramaq istəyir, o, manyakdır, o, manyakdır, xahiş edirəm – məni buraxın!

Birdən həzin melodiya səsi gəldi, Zaur həkimin sifəti göründü.

– Ay aman, yenə də gəldi, kömək edin, kömək edin! – gənc jurnalist isterikaya düşdü.

Zaur həkim sağ əli ilə ehmalca Turalın alınından basıb dedi:

– Cavan oğlan, sakit olun!

Gənc jurnalistin bütün bədəni süstləşdi, gözləri yumuldu.

– Cavan oğlan, gözünüzü açın!

Tural gözünü açdı. Zaur həkimin kabinetində stulda oturmuşdu. Doktor gülümsəyə-gülümsəyə ona baxırdı.

– Həkim, bu nədir belə, mən yuxu görürəm?!

– Cavan oğlan, indi bildiniz manyak hansı hissləri keçirir?..

